

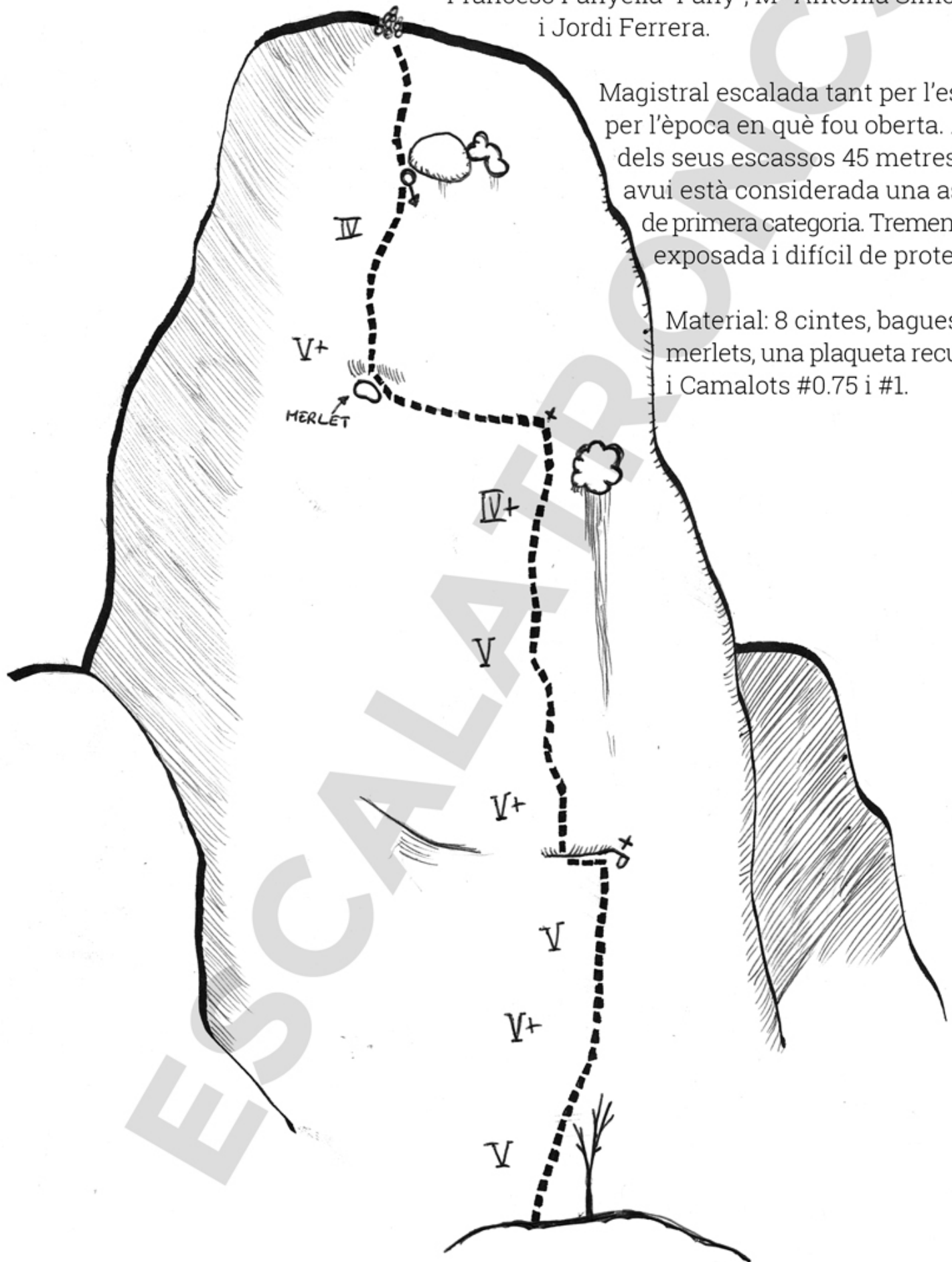
EL DIT

ARESTA NORD (MD+) 45m

Primera ascensió l'any 1941 a càrrec d'en Francesc Panyella "Pany", Mª Antonia Simó i Jordi Ferrera.

Magistral escalada tant per l'estil com per l'època en què fou oberta. A pesar dels seus escassos 45 metres encara avui està considerada una ascensió de primera categoria. Tremendament exposada i difícil de protegir.

Material: 8 cintes, bagues per merlets, una plaqueta recuperable, i Camalots #0.75 i #1.

A recer de les mirades curioses l'Aresta Nord del Dit cedeix tot el protagonisme a la seu vessant de migdia. No obstant l'ombrívola cara Nord posseeix una de les quimeres Montserratines per dret propi. La Pany és un itinerari absolutament sensacional, obert amb mestria avui en dia encara la podem repetir pràcticament com si féssim una primera. Amb un rocam de bona qualitat però que pràcticament no presenta cap anfractuositat acceptable per emplaçar-hi peces, les oportunitats que tindrem per assegurar-nos impliquen llaçar algun merlet. Ens trobem malgrat els seus escassos 45 metres, davant una ascensió amb majúscules, severa i exposada que demana ser escalada de puntetes i posant-hi els cinc sentits.

- Via: Aresta Nord
- Zona: Montserrat – Frares Encantats
- Dificultat: V+ (MD+)
- Dificultat obligada: V+
- Grau d'exposició: Alt
- Grau de compromís: Alt
- Llargària: 45 metres
- Equipament: Burins, espits i claus
- Material: 6 cintes, bagues per merlets, una plaqueta recuperable i Camalots @0.75 i #1
- Orientació: Nord
- Valoració:*****

Aproximació:

Des de Can Masana en dirigim al refugi Vicenç Barbé. Un cop al refugi prenem el corriol direcció Coll de Porc (est) marcat amb pintura groga i blanca. Abans d'arribar al pas del Príncep i estant més o menys a l'alçada de la Monja prenem un corriol que puja cap al Dit i el Lloro (marques blaves). Un cop passat el Dit deixem el corriol i pugem uns metres cap a l'est fins situar-nos al coll nord, lloc on comença la via.

[VEURE L'APROXIMACIÓ AMB GOOGLE-MAPS](#)

La via:

La via s'inicia al coll Nord del Dit, un metre a l'esquerra d'un arbre sec. Hem de buscar el camí més natural fins un primer llavi, on trobarem un clau bo i al costat un cap de burí. Des d'aquest punt flaquegem cap a l'esquerra fins trobar el pas i continuem uns metres verticals amb bona presa (es pot llaçar un merlet bo). Passat un pa de terra característic hi ha un burí xafat (al costat entra un Camalot #1 a caldo). Des d'aquest punt fem una marrada a l'esquerra fins un topi blanc molt característic que indica per on hem d'enfilar cap al cim (pas extraplomat amb ganda). Les possibilitats d'auto-assegurar-se són mínimes i les caigudes potencialment perilloses.

Descens:

Ràpel de 40 metres pel vessant nord.